

2018

č. 7

P
laváček
K

1/44

Wang Hui (1632–1717): 10 000 mil podél řeky Yangtze

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 1. srpna v 17:00 u hrubých stolů pod kaštaný zahradní restaurace u Dejvického nádraží.

Zápis

Sešli jsme se v restauraci u dejvického nádraží v mezinárodní sestavě: **Pulec, Yško, Přemík, Pegas, Zub, Mahu, Petr, Kost'a, Reyp, Bobánek, Pirilík, Rud'a a Mahdí.**

Omluvenky:

Ahoj, omlouvám se na schůzku v mě milých Dejvicích; jsem na maltě a zlatých pískách = chalupě. Keep**JOB**

Cancidlo: Zahajuji kongres.

Pacík: Dozírám na sanaci vlhkých sklepů v Mariánkách.

Bob: omlouvám se, jsem na dovolené.

Vyjel jsem na schůzku do Dejvic sice na poslední chvíli, ale velice brzy, a jakmile to šlo, tak jsem se otočil a jel zase zpět. Praha byla neprůjezdná a po dlouhém čekání jsem se rozhodl tak jak to popisuju. Takže omluva.

Chingo

Jakub: hlídám vnoučata a mám návštěvu.

Probrali jsme všechno možné a hodně papali klobásu a pili pivo. Litovali jsme Chinga, je údajně v nemocnici. Přemík však na facebooku jeho dcery Kateřiny objevil fotku z 1.7.2018 jak kormidluje na kanálech v Holandsku (viz foto). Padlo pár vtipů. Pamatuji si jeden.

Muž chce uložit jeden milion do švýcarské banky a šeptá svůj požadavek u přepážky. Můžete mluvit nahlas, říká pokladník, tady není ostuda být chudej.

Zapsal a nafotografoval **Přemík**

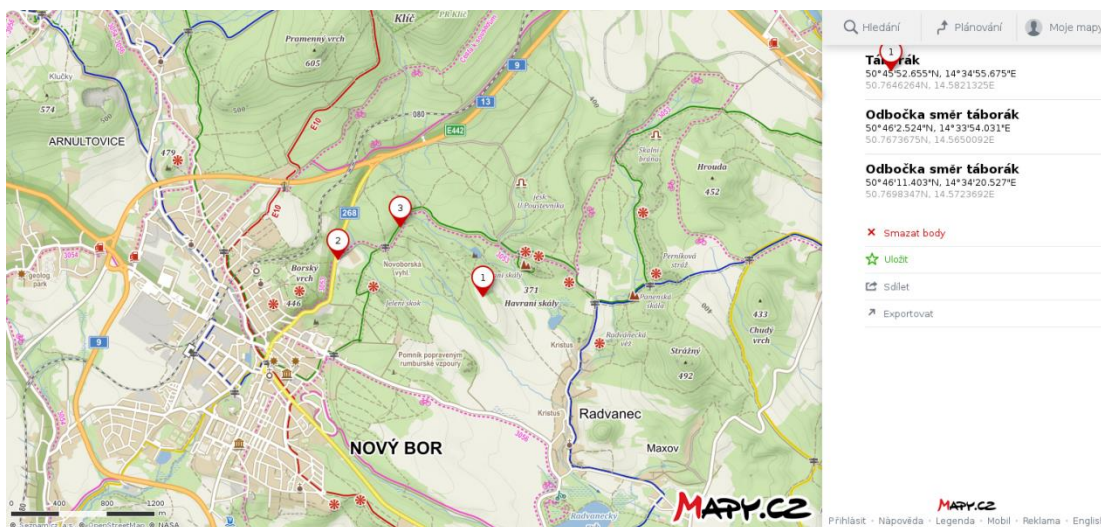

Nemocný Chingo

Táborák na „holčičí“ louce u Radvance

Letošní velký "táborový" táborák se konal nedaleko tábora, resp. táborů oddílu Děbenek a Sluníček, zatímco kluci svůj tábor už měli prakticky zlikvidovaný a dřevěné součásti sloužili jako palivo. Tak už to probíhá několik let, takže se dá mluvit o tradičním stylu zakončení táborů. Byl však jeden velký rozdíl, protože se zcela, oproti předchozím, nejméně třem létům, zásadně změnila lokalita konání táborů. Letos se oddíly zaměřili na severní Čechy a tábory se konaly na pomezí Lužických hor a Kokořínska, u vesnice Radvanec, nedaleko Nového Boru. Krajina kolem táborů byla velmi krásná, romantická, s pískovcovými skalami, borovým lesem a výhledy na kopce Lužických hor. Nechyběl ani rybník, tedy spíš rybníček, bohužel ne dost velký, aby se na něm daly provozovat hry na pramičkách. Proto se také nekonala Velryba. A především je třeba zmínit, že louka, na které stály tábory Děbenek a Sluníček, neboť se jednalo oficiálně o dva samostatné tábory, patří Kráčelovi, který na ní i hospodaří a pořizoval si ji právě s tím záměrem, aby na ní mohly oddíly tábořit. Za to mu budiž velký dík! Kluci měli tábor kousek vedle, nedaleko toho zmíněného rybníka, který se jmenuje Na Vorech. Jak je už také tradicí, na táborák se sjelo spousta rodičů a jiných příbuzných frekventantů oddílů, ale také mnoho příznivců a starších členů Pětky, takže počet letos dosáhl odhadem ke třetí stovce, včetně kluků a holek, kterých bylo i s vedením dobře na 80. Odhad je velmi složitý a přesný počet nikdo asi nedal dohromady. Ale jen aut tam bylo přes 70 a v každém přijelo

nejméně po dvou lidech. Ostatně to vyvolalo i trochu rozruchu, protože většina aut přijela po lesní cestě od restaurace Havranka, jak uvedl Trumšaj v e-mailovém pokynu. To bylo podezřelé komusi, kdo tam poslal policii, asi s podezřením na nějakou "technopárty". Naštěstí bylo použití této cesty dohodnuté s místním lesníkem, takže se nic nestalo, resp. stačilo Trumšajovo vysvětlení a policisté zase v klidu odjeli. (Pro odjezd pak byla preferovaná druhá cesta přes pole.) Program táboráku byl složen z výstupů, které vesměs reflektovaly příhody z táborů. Kluci měli celotáborovou hru o odboji proti politické straně SNN (Strana nové naděje, pokud si to dobře pamatují) a předvedli ukázkou střeleckého výcviku členů této strany, při kterém postupně všichni účastníci zhynou a zůstane jen instruktor ze kterého se vyklube infiltrovaný člen odboje. Děvčata rovněž převáděla cosi z jejich celotáborového programu, který měl něco společného s životem v džungli, ale tomu už vůbec nikdo nerozuměl, protože děj byl spletitý, plný jinotajů a smyslů jasných jen těm, které to předváděly. O to víc se ale při tom bavily, zatímco diváci tápali, co tím vlastně chtěly herečky říci. Ale třeba jsem byl jen já tak nechápavý. Také proběhlo vyhodnocení letošních zkoušek majora Rogerse, které pro starší kluky uspořádala skupina otců, pod vedením **Peška (Boburn, Mořic, Hojta a další)**. **Snídek** zajistil fotodokumentaci a Pešek vytvořil pro každého účastníka brožurku s fotkami a všichni dostali pamětní plaketu. Tradičně byla opět silná kapela, složená z až sedmi kytar a bicích, tedy cajonu, na který bubnoval nejmladší z rodu Váňů. Táborák byl zakončen ukolébavkou a večerkou, zpívanou v kruhu, který měl, při počtu účastníků, skutečně úctyhodný průměr, odhadem skoro 30 m. Na nedělní dopoledne bylo plánováno zboření táborů Děbenek a Sluníček a ukončení táborů. Lze očekávat, že tato lokalita bude v budoucnosti využívána hojně, a to jak vzhledem k příznivým vlastnickým poměrům, tak vzhledem k její kvalitě. Jen by to pořebovalo větší vodní plochu, příhodnou pro využití pramiček.

Posílám v příloze panoramatické foto táborového kruhu. Je tam vidět kolik osob se u táboráku sešlo, a to ještě někteří zrovna odběhli od ohně do tábora nebo někam jinam. 555, Reyp

Takhle vypadá Pětka dnes. Je to úžasný pocit vidět, jak **Bratřkova** tradice pokračuje. Všechna čest kapitanátu, že naši tradici takhle rozvíjí.

Z **Přemíkových** fotografií se zdá, že v oddíle dominují děvčata. Možná počtem, krásou a čistými módními uniformami ano, ale následující fotografie **Snídka** ukazují jak na tom jsou s módou kluci.

Zkoušky Majora Rogerse

Beznaděj 2018

Zvítězili:

- ✓ Wikingové

Aktéři:

- ✓ Burác
- ✓ Isoso
- ✓ Ječmen
- ✓ Kardan
- ✓ Kvajn
- ✓ Lámej
- ✓ Neveyt
- ✓ Randal
- ✓ Želmír

Inspirováno knihou Kennetha Robertse: Cesta na severozápad

→ Kapitola 1 - útěk

- ✓ Útěk ze zajetí: ranní poplach, útěk svázání přes bažinu kvůli zametení stop
- ✓ Získat nůž a osvobodit se z pout

→ Kapitola 2 - výbava

- ✓ Posilnit se: nalézt burizóny a vodu a zkonsumovat
- ✓ Získat materiál: ešus (na skále se slaněním), krapózy a poleno (v terénu), sekeru (kladka do vody, sekera na dně)

→ Kapitola 3 - odvěta

- ✓ Rozdělat oheň a přenést ho přes vodu
- ✓ Vypálit vesnici (přepálit provázek)

Čas ~ 3 hodiny

Trestné minuty za extra sirky a zranění do krve

realizace: **Boburn** **Pešek** **Zedon** **Maruš** **Dastén**; lana: **Talovín** a **Céef**; foto: **Snídek**

Korespondence ohledně oddílových zpěvníků

Pacíku, na tom Nižboru jsem skutečně fyzicky byl... **Bobánek** mě naháněl několik týdnů předem a **Luděk** byl tak laskav, že pro mě přijel autem před barák a před barákem mě ve Středoklukách úderem pěstnoci vysadil... Z obdržených emocí žiju ještě teď, komentářů a úvah, a že by toho všeho bylo (...), tě ušetřím... Jen snad jedno - leaderem písniček byl **Pešek**, chvála mu, ale spolu s dalšími čtyřmi kytaristy mladými, obdivuhodné, hrál snad všechny opusy v C dur, což mi bylo dosti proti srsti... **Reypovi** obrovský dík... **Selim**

Ahoj **Pešku**, **Selim** mi poslal zprávu, kterou preposílám. Je to drobná připomínka k tónině doprovodu k písničkám, které jste letos na Nižboru zpívali. **Selim** se konečně dostal na www stránky tvého zpěvníku a velmi vysoko to ohodnotil; a já ho poprosil, aby se na ty notové party podíval, případně je doplnil. Myslím, že jen v C tónině nejsou - podrobně jsem to neprohlížel. Co se týká rychlosti doprovodu, která mě na minulém táboráku připadala moc rychlá, o proti tomu jak jsme to s **Bratřkou** zpívali, mi **Cancidlo** řekl, že na tomhle Nižboru už jste to hráli pomaleji. To jsem rád, protože před rokem jsem tak rychle zpívat (Boston) ani nedokázal.

Kdysi jsme na Prvostředečnicích mluvili o tom, že by bylo hezké, kdybychom dali dohromady tištěný zpěvník malého formátu sestavený z Pětkařských klasických písniček (možná i ilustrovaný - navrhl to Bob) a ten by se třeba dával nováčkům při slibu. Pak tento námět zcela utichl. Nevím, jestli je v Pátém přístavu zájem o takovém vydání dál uvažovat, anebo jestli vše skončí u tvé skvělé elektronické formy. Kopii posílám **Miriam** a **Reypovi**, jestli by na to měli nějaký názor.
555, **Pacík**

Ahoj, ten plán na nějaký výpravný "památeční" zpěvník pořád je v platnosti, snažím se **Hakima** a **Bobánka** postrkovat, ale zatím to nemá efekt. Ta elektronická verze má (mimo jiné) sloužit právě jako shromaždiště materiálů a vzpomínek k jeho vytvoření.

Malé, aktuální zpěvníky si oddíly (respektive zatím Děbenky a Sluníčka) dělají z elektronických materiálů samy, v elektronickém zpěvníku je na to sekce, kde je možné se kouknout, co se zrovna teď zpívá. Jejich letošní táborový zpěvník tam ještě není (dodám ho tam co nejdříve), ale loňský třeba ano. Nižbor byl fajn, uvidíme zpívání na táboráku tento víkend. Byl jsem teď na táboře dělat Rogersárny a kluci mají osm aktivních kytaristů a basu, Děbenky k tomu ukulele, saxofon ... bude to pěkné.

S tím souvisí i tónina. Pro začátečníky na flétny je C nejjednodušší tónina, saxofon to tak má na tři křížky, to také ještě jde, **Selimovo** oblíbené D už je pro saxofonistku těžká věc. Trefit se u táboráku do nějaké tóniny, kde budou moci zpívat šestileté holčičky ve stejném

rozsahu jako 50tiletí chlapi je stejně iluzorní, tak se zpívá tak, jak jsou zrovna teď zvyklí v oddílech. Ve zpěvníku máme noty ve free softwaru, ve kterém je transpozice do jiné tóniny na jedno kliknutí, takže do výpravné "oldskautské" verze je možné zvolit tóninu libovolnou. Až to budete sestavovat, dodám noty v tóninách podle požadavků.

Myslím si, že by mohlo být pěkné/užitečné/zábavné, kdybyste si někdy udělali středů hudební a ty oblíbené kousky zazpívali a nahráli. Aby bylo v archivu jasné, jak to která generace zpívala. Máme dvě CD, co kdysi nazpíval **Hakim** (dodám i do zpěvníku), tak budeme mít další.

Těším se na ten bibliofilský zpěvník, **Pešek**

Vtipy

Paranormální jev mezi ložnicí a kuchyní:

Jdu do kuchyně zhasnout...
a najednou žeru klobásu.

Manžel říká manželce: „Obleč se, jdu do hospody.“
„Ty mě vezmeš sebou?“
„Ne, zavřu topení.“

Biolog, fyzik a matematik jsou v Alpách a najednou zahlédnou bílého kamzíka. Biolog prohlásí: „V Alpách žijí bílí kamzíci.“

Fyzik ho opraví: „Kdepak, správně je to: V Alpách žije alespoň jeden bílý kamzík.“

Načež matematik prohlásí: „Ale ne, pánové, správně to je“ v Alpách žije alespoň jeden kamzík, alespoň z jedné strany bílý.“

Malý Pepíček jede se svou babičkou vlakem na matematickou olympiádu. Cestou se dívá z okna a najednou prohlásí: „Koukej babi, jaká je tam venku krásná množina kraviček.“

Babička pohlédne z okna a praví: „Ale Pepíčku, vždyť na té louce nic není.“

A Pepíček na to: „Když ona je to prázdná množina.“

Historické dokumenty

Kačka našel ve svém archivu fotografii **Bratřky**, asi ze Souše (1957)

Tak tenhle člověk způsobil vlastně to, co jsme viděli na předchozích fotografiích. Proto na něj nikdy nemůžeme zapomenout.